

DEBRECENI MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG

2.M.553/2008/11. szám

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Debreceni Munkaügyi Bíróság a Független Rendőr Szakszervezet Központi Koordinációs Iroda Jogsegélyszolgálat (1136 Budapest Pannónia u. 27. szám, ügyintéző: dr. Tordai Gábor jogtanácsos) által képviselt ..... felperesnek a ..... által képviselt H MRFK alperes ellen rendfokozati illetmény megállapítása iránt indított perében meghozta és kihirdette az alábbi

Í t é l e t e t :

A bíróság megállapítja, hogy a felperes 2008. január 1. napjától főhadnagyi rendfokozat viselésére jogosult. Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.080 Ft (tizenötezer-nyolcvan) illetményt, ennek 2008. augusztus 1. napjától 2008. december 31. napjáig járó évi 8.5 százalék, 2009. január 1. napjától a kifizetés napjáig a kifizetést megelőző félév utolsó napján érvényes – ezen belül 2009. június 30. napjáig évi 10 százalék – jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű kamatot.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a Hajdú-Bihar Megyei Bírósághoz címzett, de a Debreceni Munkaügyi Bíróságon írásban 3 példányban benyújtandó fellebbezés terjeszthető elő.

A bíróság tájékoztatja a feleket, hogy a másodfokú bíróság az ítélet ellen irányuló fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, amennyiben az a teljesítési határidővel kapcsolatos, a kamat mértéke vonatkozik vagy csak az ítélet indokolása ellen irányul.

Felek kérelme alapján a fellebbezés tárgyaláson kerül elbírálásra.

2.M.553/2008/11. szám

I n d o k o l á s :

A bíróság a felek nyilatkozatai, valamint a csatolt iratok tartalma alapján az alábbi tényállást állapította meg:

A rendőrtiszti főiskolai végzettséggel rendelkező felperes a I/III. beosztási kategóriába sorolt nyomozói szolgálati beosztásban, hadnagyi rendfokozatban teljesített szolgálatot az alperes H. Rendőrkapitánysága Bűnügyi Osztálya Nyomozó Alosztályán.

A H Rendőrkapitányság vezetője a 2008. január 22-én kelt, 309-57/36/2008. számú parancsával a Hszt. 47. §-a (1) bekezdése alapján 2008. január 1. napjával – a felperes rendfokozatát nem érintve, változatlan szolgálati helyre – főnyomozói beosztásba nevezte ki a felperest. A parancsban a felperest az I. besorolási osztály IV. besorolási kategória 14. fizetési osztályába sorolta be, tájékoztatta a főnyomozói beosztásban elérhető – azt őrnagyi rendfokozatban megjelölve – rendfokozati maximumról.

A főnyomozói beosztásba történő kinevezést követően a felperes munkaköri feladatai nem változtak, bővült az operatív tevékenységre való feljogosítással.

A felperes a 2008. március 10-én kelt szolgálati panaszában – hivatkozva az 1996. évi XLIII. Törvény 80. §-a (3) bekezdése b/ pontjában foglalt soron kívüli előléptetés kötelezettségére – kérte a főhadnaggyá történő előléptetését arra hivatkozva, hogy a viselt rendfokozata a rendszeresített rendfokozatánál hárommal alacsonyabb.

Az alperes a felperes szolgálati panaszát a 2008. április 7-én kelt 340-325/33-08. ált. számú határozatában elutasította. Leszögezte az indoklás, hogy a felperes beosztása egy beosztási kategóriával magasabb, így az magasabb beosztásnak minősül, de a szolgálati panaszt a 2001. évi LXXXIV. törvénnyel módosított Hszt. 245/E. § rendelkezéseire hivatkozással – mely az előléptetést nem írja elő kötelezően, azt csak lehetőségként tartalmazza – nem találta alaposnak. Utalt rá, hogy a 11/1997. (II.18.) BM rendelet 22. § (1) bekezdésében biztosított soron kívüli előléptetés javaslatának a jogával a rendőrkapitány nem élt, így arról az alperes sem rendelkezhetett.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy a főhadnagyi rendfokozat viselésére jogosult, illetőleg 2008. január 1. napjától – havi 1.160,- Ft összegű különbözet alapján – az ítélelhozatal napjáig terjedő időre a középídtől számított kamatával együtt kérte az alperes marasztalását.

Álláspontja szerint az esetében a Hszt. 80. §-a (3) bekezdése rendelkezéseit kell alkalmazni és mivel a viselt rendfokozata a magasabb beosztásba helyezésekor a beosztásban rendszeresített rendfokozatánál hárommal alacsonyabb volt, ezért a jogszabálynak megfelelő kettővel alacsonyabb rendfokozatra, főhadnagyi rendfokozatra jogosultságot szerzett.

2.M.553/2008/11. szám

Abban osztotta az alperes az eljárás kezdeti szakaszában képviselt, a Legfelsőbb Bíróság Mfv.II.10.317/2007/4. számú határozatában kifejtett egyező jogi álláspontot, hogy a Hszt. 245/E. §-a rendelkezéseit csak a vezető beosztásba történt kinevezés visszavonása esetén kell alkalmazni.

Az álláspontja szerint azonban a Legfelsőbb Bíróság tévesen helyezkedett arra az álláspontra, hogy a beosztáshoz rendszeresített rendfokozat nem azonos a beosztásban elérhető rendfokozati maximummal, mivel ilyen értelmezésben a Hszt. 78. §-ban – mely a soron történő előléptetés egyik feltételéül szintén a beosztáshoz rendszeresített rendfokozat követelményét támasztja – biztosított soros előlépés joga teljesen értelmezhetetlen lenne és a jogszabályhely azt kizárólag csak az ezredesek és a tábornokok esetén tenné lehetővé. Ez utóbbit azért sem találta értelmezhetőnek, mivel a tábornokok és ezredesek vonatkozásában a várakozási idő hiányában a soros előrelépés fogalma nem is értelmezhető.

Álláspontja szerint a Hszt. 80. §-a (3) bekezdés b/ pontjában meghatározott, a Hszt. 2. §-a s/ pontja szerinti magasabb beosztásba való kinevezés vagylagosnak minősülő feltételei az esetében teljesültek, mivel beosztása magasabb beosztási kategóriába tartozik, illetménye is magasabb és beosztása nagyobb felelősséggel és szélesebb hatáskörrel járó beosztás.

Kiemelte, hogy magasabb szolgálati beosztásra a Hszt. 47. §-a alapján került sor. A Hszt. 47. §-ának végrehajtásához kiadott 9/1997. (II.12.) BM számú rendelet magasabb beosztásba történő kinevezéssel kapcsolatos rendelkezései szerinti vagylagos felsorolásnak a tükrében nem osztotta az alperes együttes feltételre vonatkozó jogi álláspontját, mivel a hivatkozott rendelkezés önmagában magasabb beosztásnak minősíti a magasabb beosztási kategóriába tartozó beosztást, a 11/1997. (II.18.) BM rendelet 2. számú melléklete szerint pedig a helyi szerv tisztii rendfokozatú nyomozójának beosztási kategóriája I/III., míg főnyomozó esetén pedig I/IV.

A magasabb beosztás értelmezésével kapcsolatban hivatkozott több jogszabályi helyre – a Hszt. 2. § d/, k/, s/ pontja, 45. § (1) bekezdés, 46. § (1), (2) bekezdés a/ pontja, 47. § (1) bekezdés, 71. § (1), (2) bekezdés a/, b/ pontja, 73. § (1) bekezdés, 76. § (1), (2) bekezdés, 80. § (1) bekezdés b/ pontja, 82. § (1) bekezdés, 101. § (1), (3) bekezdés, 129. § (1), 249. §, 13. § (1), 33. § (1), 36. § (1) bekezdés a/, b/, c/, 37. § (1), (2) bekezdés, 42. § (1), (2) bekezdés, 44. § (1) bekezdés, 47. § (1) bekezdés, 53. § (1), 63. § (1) bekezdés a/ pontja, 100. § (1), 25. § (1), (4) bekezdés bc/ pontja, 2. § t/ pontja, 318. §, 14. § (6) bekezdés, 2 § i/ pontja – mely szerint a magasabb beosztásba helyezés megvalósul önmagában a magasabb beosztási kategória alapján is, a jogszabályok ugyanis a magasabb beosztás szinonimájaként használja magasabb beosztási kategóriát.

2.M.553/2008/11. szám

Más megközelítésben vizsgálva is magasabb beosztásnak minősülőnek találta a főnyomozói munkakört, mivel egy esetleges átszervezés esetén a főnyomozói beosztásban szolgálatot teljesítőnek nyomozói munkakör – mivel az nem azonos beosztás – nem ajánlható fel.

Álláspontja szerint a magasabb rendfokozatba való előléptetéshez a Hszt. 80. §-a nem kívánja meg a fentiekén túl semmilyen egyéb feltétel teljesülését, így azt sem, hogy vezetői beosztásnak kelljen a magasabb beosztásnak minősülnie.

Álláspontja szerint a törvényhelyhez fűzött miniszteri indokolással kapcsolatban kifejtette az értelmezéshez nem ad megfelelő eligazítást, mivel két fordulatban az a/ pontban felsorolt esetet magyarázza, holott a hatályos jogszabály az ott fejtetteket egy pontban foglalja össze, ugyanakkor a b/ pontban szabályozott esetről egyáltalán nem tartalmaz semmilyen magyarázatot.

Egyébként a főnyomozói beosztását az operatív felderítői feladat kizárólagos ellátása miatt is szélesebb hatáskörrel és nagyobb felelősséggel járó beosztásnak minősítette. A munkaköri feladatok azonossága esetén is a nagyobb felelősség miatt magasabb beosztásnak minősítette a főnyomozói munkakört, mivel annak betöltése során kvalifikáltabb ügyek nyomozására került sor.

Az alperes magasabb beosztással kapcsolatos jogi érvelését ellentmondásosnak találta, mivel korábban a szolgálati panaszban, illetőleg érdemi ellenkérelmében a magasabb beosztásba való kinevezését nem vitatta, illetőleg maga is az állomány minden tagja – nemcsak ezredes és tábornok – esetén alkalmazza a 78. §-a szerinti soros előreléptetést.

Álláspontja szerint a jogszabály 2009. január 1. napjától hatályos módosításának indokolása is alátámasztja, hogy korábban az előléptetés az alperesnek kötelezettsége volt.

Arra az esetre, ha a bíróság nem tekintené jogkérdésnek a magasabb beosztás feltételeiben való állásfoglalást, úgy kérte arra bizonyítás felvételét, hogy a korábbiakhoz képest milyen ügyekben járt el és milyen egyéb intézkedéseket tett.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Hivatkozott a szolgálati panaszban már megjelölt, a Hszt. 245/E. §-ra való értelmezésre – hogy az előléptetés a felperes esetében csupán lehetőség, de arra a felperes alanyi jogot nem alapíthat – illetőleg a Legfelsőbb Bíróság Mfv. II. 10317/2007/4. számú ítéletében kifejtett azon álláspontra, mely szerint a beosztáshoz rendszeresített rendfokozat nem azonos a beosztásban elérhető rendfokozati maximummal. A 11/1997. (II.18.) BM rendelet 1. számú melléklete ugyanis a helyi szerv esetén ezredesi rendfokozattal rendszeresített státuszként kizárólag a kapitányságvezető szerepel, a rendelet a táblázatban fel nem sorolt egyéb vezetői munkaköröknél csak rendfokozati maximumot ír elő.

2.M.553/2008/11. szám

A magasabb beosztás értelmezésénél a Hszt. 2. § s/ pontjában foglalt definíciót tekintette irányadónak.

Álláspontja szerint a Hszt. 2. §-a s/ pontja a magasabb beosztássá minősítéshez konjuktív feltételek meglétét kívánja meg. A perbeli esetben azonban a felperesnél a szélesebb hatáskör és a nagyobb felelősség nem valósult meg, mivel a jogszabály a magasabb rendfokozat és illetmény feltétele mellett ezen két feltétel teljesülését is meghatározza. A felperes értelmezésében a magasabb beosztás megvalósulásához elegendő lenne a bérnövekedés, így az esetleges illetményeltérítés is megalapozná a magasabb beosztást.

A Hszt. 47. §-ának végrehajtási rendeletét a 2. §-a s/ pontjával az általános és különös viszonylatában találta értelmezhetőnek, a perbeli esetre azonban a törvény értelmezését tekintette irányadónak, mivel ellenkező értelmezés a törvény rendelkezéseit lerontaná, mintegy kiüresítené. A két jogszabályhelyet egymással ellentétesnek találta, és a magasabb szintű jogforrást tekintette a perben irányadónak.

Vitatta, hogy a felperes magasabb beosztásba került kinevezésre, mivel a felperes változatlan szervezeti keretben végzi ugyanazt az előadói tevékenységet, munkaköri leírása is lényegében változatlan maradt. Az operatív intézkedésre feljogosítást nem tekintette szélesebb hatáskörnek és nagyobb felelősségnek.

Ezzel kapcsolatban utalt a Hszt. 80. §-a (3) bekezdéséhez fűzött indokolásra, mely szerint az előléptetés kötelezettségét egyrészt az állományilletékes parancsnok, másrészt pedig olyan nem vezetői, de annak terheit magánviselő beosztás esetén találta alkalmazhatónak, melyek közül a felperes esetére egyik sem alkalmazható. Olyan vezetőnek nem minősülő, de vezetői terheket viselő – például alosztályvezető – beosztásban szolgálatot teljesítők esetén látta alkalmazhatónak a jogszabályi helyet, akiknek a rendfokozata az előírtnál kettővel alacsonyabb.

A Hszt. 80. § (3) bekezdése 2009. január 1. napjától hatályos módosítása a kettőnél alacsonyabb rendfokozat esetén – ebből arra következtetett, hogy a munkáltató szándéka már 2009. január 1. napját megelőzően is az lehetett, hogy az állomány tagja részére az előléptetés lehetőségét biztosítsa, de azt ne tegye kötelezővé – már kizárólag lehetőséget biztosít az előléptetésre, de azt nem írja elő a munkáltató számára kötelezően.

A felperes keresete alapos.

A bíróságnak a perben abban kellett állást foglalnia, hogy a beosztáshoz rendszeresített rendfokozat és a rendfokozati maximum azonos fogalmakat takar-e, és a felperes beosztása magasabb beosztásnak minősült-e.

2.M.553/2008/11. szám

A Hszt. (1996. évi XCIII. törvény) 80. §-a (3) bekezdése b/ pontja szerint a hivatásos állomány tagját a soron következő rendfokozatba elő kell léptetni a magasabb beosztásba kinevezésekor, ha a viselt rendfokozata a rendszeresített rendfokozatánál legalább kettővel alacsonyabb.

A Hszt. 2. § s/ pontja szerint magasabb beosztás a nagyobb felelősséggel, szélesebb hatáskörrel és ennek megfelelően magasabb rendfokozattal és illetménnyel járó rendszeresített státusz.

A Hszt. 47. § (1) bekezdése szerint a hivatásos állomány tagja, a szolgálat érdekében felmenthető és magasabb beosztásba kinevezhető.

A belügyminiszter irányítása alá tartozó szervek, valamint az önkormányzati tűzoltósággal szolgálati viszonyban álló tagjai szolgálati viszonyának egyes kérdéseiről és a személyügyi igazgatás rendjéről szóló 9/1997. (II. 12.) BM rendelet a Hszt. 47. § (1) bekezdéséhez a 13. § (1) bekezdésében úgy rendelkezik, hogy magasabb beosztásnak minősül az a munkakör, amely magasabb beosztási kategóriába tartozik, illetve vezetői beosztások esetén magasabb a szervezeti struktúrában elfoglalt helye, vagy magasabb az adott beosztásban elérhető rendfokozat, illetve mindezek azonossága esetén magasabb a vezetői illetménypótlék mértéke.

11/1997. (II.18.) BM rendelet 2. számú melléklete a helyi szerv tiszti rendfokozatú nyomozójának beosztási kategóriáját I/III., főnyomozó esetében I/IV. beosztási kategóriában határozza meg.

A bíróság a fenti jogszabályi rendelkezéseket egybevetve megállapította, hogy a felperes beosztása magasabb beosztásnak minősült, mivel a beosztási kategóriája magasabb a korábban betöltött beosztásához rendszeresített kategóriánál.

A bíróság álláspontja szerint a Hszt. 2. § s/ pontja valamennyi olyan jogszabályi helyre értendő, amikor a jogalkotó a magasabb beosztásra vonatkozóan tartalmaz valamilyen rendelkezést, a végrehajtásra kiadott rendelet 13. §-a azonban konkrétan a 47. §-hoz tartalmaz rendelkezést, melyet a bíróság az általános és a különös viszonylatában értelmezett. A bíróság egy adott jogszabályhely végrehajtása során nem találta a törvény rendelkezéseivel ellentétesnek, hogy a végrehajtási rendelet nem a törvény valamennyi, hanem csak egyik feltételét, a magasabb beosztási kategóriát határozza meg az előléptetés feltételeként.

A felperes más szolgálati beosztására pedig nem vitásan a Hszt. 47. §-a alapján került sor, így a magasabb rendfokozat alapján illetményre jogosult (13 hó x 1160 Ft = 15.080 Ft).

2.M.553/2008/11. szám

A bíróság álláspontja szerint a beosztáshoz rendszeresített rendfokozat és a rendfokozati maximum azonos tartalmú fogalmak, így a felperesre a Hszt. 80. § (3) bekezdésének a rendelkezéseit alkalmazni kell.

A Hszt. 78. §-a úgy rendelkezik, hogy a soron következő rendfokozatba elő kell léptetni a hivatásos állomány tagját, ha megfelel az alábbi együttes feltételeknek:

- a/ a soron következő rendfokozatra előírt iskolai végzettséggel (szakképzettséggel) rendelkezik;
- b/ az előléptetését a beosztásához rendszeresített rendfokozat lehetővé teszi;
- c/ a rendfokozatára megállapított várakozási ideje letelt.

A jogszabály a soron történő előléptetésnél is beosztáshoz rendszeresített rendfokozat kifejezést használja, és itt kétségtelenül az állomány valamennyi tagjára vonatkoztatva ez nyilván csak a rendfokozati maximumot jelenthet.

A bíróság nem osztotta a Legfelsőbb Bíróság rendszeresített rendfokozat, illetőleg beosztásban elérhető rendfokozati maximum különbözőségével kapcsolatban kifejtett álláspontját, mivel értelmezésében a soron következő előléptetés kizárólag a tábornok és az ezredes tekintetében lenne lehetséges, holott a feltételek teljesülése esetén az alperes azt általa sem vitatottan az állomány valamennyi tagjánál végrehajtja.

Osztja a bíróság a felperesnek azt az érvelését, hogy a Hszt. 78. §-a azért sem értelmezhető csak a tábornokokra és az ezredesekre, mivel rájuk a jogszabály várakozási időt nem ír elő. Következésképpen a Hszt. 78. §-a az állomány valamennyi tagjára vonatkozatható és a két rendelkezés egybevetéséből a beosztásához rendszeresített rendfokozaton a rendfokozati maximumot kell érteni.

Ezt támasztja alá a felperes által hivatkozott jogszabályhelyek egybevetése is, melyekből megállapítható, hogy a jogalkotó valóban azonos fogalomként használja a különböző esetekre a beosztáshoz rendszeresített rendfokozati maximum és a rendfokozati maximum megjelöléseket.

A bíróság az alperes a Hszt. 245/E. §-ra való hivatkozását nem fogadta el. A Legfelsőbb Bíróság is a felek által hivatkozott Mfv. II. 10.317/2007/4. számú határozatában úgy foglalt állást, hogy a hivatkozott jogszabályhely azért nem alkalmazható, mivel az csupán a vezetői beosztásba történt kinevezés visszavonása esetére tartalmaz rendelkezéseket.

A bíróság nem osztotta az alperes 2009. január 1. napjától hatályos rendelkezésekre hivatkozást sem. A jogszabályhely módosításából annak nyelvtani egyértelműsége miatt éppen az következik, hogy a jogalkotó az állomány tagja részére az addig kötelező előléptetést a jövőben csak lehetőségként kívánja biztosítani, melyből azonban a korábbi „kell” szó használata miatt nem következhet ilyen tartalmú akarata.

2.M.553/2008/11. szám

A felek a perben egymással szemben költség megállapításának a mellőzését kérték, ezért arról a bíróság nem rendelkezett.

Az alperes az 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c/ pontja szerint személyes illetékmentes, ezért a bíróságnak az illeték viseléséről nem kellett rendelkeznie.

A jogorvoslati kioktatás a Pp. 233. § (1) bekezdésén alapul.

Debrecen, 2009. február 16. napján

Dr. Mester Judit sk.
a tanács elnöke

az aláírásban akadályozott dr. Mészáros Ferencné és Gőz Józsefné ülnökök helyett is.

A kiadmány hitelül:

olvashatatlan aláírás
kiadó

P.H.

HAJDÚ-BIHAR MEGYEI BÍRÓSÁG

2.Mf.21.210/2009/5. szám

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság, a Független Rendőr szakszervezet Központi Koordinációs Iroda Jogsegélyszolgálatára (dr. Tordai Gábor jogtanácsos, 1136 Budapest, Pannónia u. 27. szám) által képviselt ..... felperesnek – a ..... által képviselt H. MRFK alperes ellen rendfokozat megállapítása, rendfokozati illetmény megfizetése iránt indított perében a Debreceni Munkaügyi Bíróság 2.M.553/2008/11. számú ítélete ellen az alperes által 12. sorszám alatt előterjesztett és 2. Mf. 21.210/2009/3. sorszám alatt kiegészített fellebbezése folytán meghozta az alábbi

Í t é l e t e t :

A megyei bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy a felperes 2008. január 1. napjától főhadnagyi rendfokozat viselésére jogosult. Kötelezte az alperest a felperes javára 15.080 Ft illetmény és annak 2008. augusztus 1. napjától járó késedelmi kamata 15 napon belüli megfizetésére.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a kereset elutasítását kérte.

A megyei bíróság az alperes fellebbezését nem találta alaposnak az alábbiak szerint:

2:Mf.21.210/2009/5.

Az elsőfokú bíróság a per eldöntése szempontjából releváns tényállást helyesen állapította meg, az abból levont jogi következtetései is helytállóak, álláspontjának indokolásával a megyei bíróság mindenben egyetértett, ezért a megyei bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése és a 254. § (3) bekezdése alapján helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A megyei bíróság csak a fellebbezésben foglaltakra tekintettel hangsúlyozza az alábbiakat:

A megyei bíróság maradéktalanul egyetértett az elsőfokú bíróság jogszabály értelmezésével.

A megyei bíróságnak is az az álláspontja, hogy a Hszt. 2. § s/ pontja, 47. § (1) bekezdése, 9/1997. (II.12.) BM rendelet 13. § (1) bekezdése és a 11/1997. (II.18.) BM rendelet 2. számú melléklete együttes értelmezése alapján a felperes magasabb beosztásba került, így esetében az akkor hatályos Hszt. 80. § (3) bekezdés b/ pontját kell alkalmazni.

A megyei bíróság hangsúlyozza, hogy az alperes által hivatkozott Legfelsőbb Bírósági eseti döntés a megyei bíróságot nem köti.

Abban azonban a megyei bíróság is osztja a Legfelsőbb Bíróság álláspontját, hogy mivel a Hszt. 245/E. §-a a vezetői beosztásba történt kinevezés visszavonása során követendő eljárásra tartalmaz az általánoshoz képest különös rendelkezést, ezért azt a perbeli esetre alkalmazni nem lehet.

E körben a megyei bíróság arra mutat rá, hogy ha a jogalkotó a Hszt. 80. § (3) bekezdés b/ pontjában írt kategórikus szabályt kívánta volna feloldani, a „kell” helyett lehetőségként szabályozni az előléptetést, abban az esetben nem a Hszt. 245/E. §-át iktatta volna be, hanem – mint ahogy az 2009. január 1-től megtörtént – a Hszt. 80. § (3) bekezdés b/ pontjának a szövegét módosította volna.

Bár a jogalkalmazó számára nehezen értelmezhető a Hszt. 245/E. § beiktatásának célja, alkalmazhatósági területe, de a megyei bíróságnak is az a határozott álláspontja, hogy a jogszabályban történő elhelyezésnek, a jogszabályi rendelkezést megelőző címnek döntő jelentősége van a jogszabályi rendelkezés értelmezésében, s ennek alapulvételével nem alkalmazható adott esetben a Hszt. 245/E. §-a.

A megyei bíróság maradéktalanul osztja az elsőfokú bíróság azon álláspontját is, hogy a Hszt. 80. § (3) bekezdés b/ pontjának 2009. január 1-től hatályos módosítása éppen azt támasztja alá, hogy eddig az időpontig kötelező volt az előléptetés.

A megyei bíróság nem tudja elfogadni a Legfelsőbb Bíróságnak a beosztáshoz rendszeresített rendfokozat és a rendfokozati maximum körében kifejtett álláspontját. A vonatkozó – a felperes által hivatkozott – jogszabályi rendelkezések egybevetése alapján a megyei bíróság megítélése szerint csak az a következtetés vonható le, hogy a jogalkotó a jogszabályi rendelkezések megszövegezése során nem tett –

2.Mf. 21.210/2009/5. szám

eltérő jogkövetkezményekkel járó, és a gyakorlatban alkalmazható – különbséget a beosztáshoz rendszeresített rendfokozat és a rendfokozati maximum között.

Mindezekre tekintettel a megyei bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására sem ténybeli, sem jogi indokot nem látott.

A peres feleknek egymással szemben költségigénye nem volt, ezért erről a megyei bíróságnak rendelkeznie nem kellett.

A tárgyi költségfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illetéket az alperes személyes illetékmentességére tekintettel az állam viseli (1990. évi XCIII. tv. 4. § (1) bekezdés, 5. § (1) bekezdés c/ pontja, 74. § (3) bekezdés, 6/0986. (VI. 26.) IM sz. r. 3. § (1) bekezdés f/ pontja, 14. §).

Debrecen, 2009. év július hó 2. napján

Dr. Márton Mária sk. A tanács elnöke, Dr. Magyar Erzsébet sk. Előadó bíró, Dr. Czinege Anikó sk. Bíró

A kiadvány hitelül:

olvashatatlan aláírás
kiadó

P.H.